

46 Защото ги слыша да да говоратъ съ (дръги) азъци, и да возвеличаватъ Егъ. Тогава ѿговори Пётръ:

47 Може ли нѣкой да забрали водѣ та да се не кръстятъ тіа, които прѣлха Дхъя сѣаго, каквото и нѣ;

48 И заповѣда да се кръстятъ во Іисусъ Христово то имѣ. Тогава мѣ се молиха да поседи оу нѣхъ нѣколко дни.

ГЛАВА ЯІІ.

И чѣхъ апостолите и (сички тѣ), братїа които бѣха во Іудея, защо и тѣзъчици те прѣлха слово то Божиє.

2 И когато се качи Пётръ въ Іерусалимъ, препиралъ се съ него ѿбрѣзани тѣ (вѣрни).

3 И говорехъ: че при нешврѣзани человѣци си ходилъ, и тѣлъ си съ нѣхъ.

4 И Пётръ начна да имѣ

казъва наредъ, и говореше:

5 Язвѣхъ въ грѣдъ Іоппія, и молехсе Егъ, и видѣхъ въ изстѣплениe видѣнїе, единъ сособъ като плаща- ница големъ слѣзеше, и ѿчегъри тѣ краища се ниспѣ- шаше ѿ неѣ то, и дойде до мене.

6 Въ който като поглѣ- днѣхъ разгледахъ, и видѣхъ четефондги тѣ земни, и

звѣрове тѣ, и гадове тѣ, и птици тѣ неѣсни.

7 И чѣхъ гласъ който ми говореше: стани, Пётре, та заколи, и тѣждъ.

8 И дѣлъ рѣкохъ: никакъ, Господи: защото нѣкога не є влѣзло въ оуста та ми нещо мржно или нечиисто.

9 И ѿговори ми гласъ втобури пажъ ѿнеѣ то, и говореше: Снова щото є Егъ ѿчистиль, тѣ го не имай за мржно.

10 И това вѣдѣ до три пѫти: и пакъ се вдигнаха сички тѣ на неѣ то.

11 И єто, тѣа часъ три мѣсяцѣ дойдоха въ кѫца та въ коѧто вѣхъ, прѣтели ѿ Кесарія при мене.

12 И речеми дхъ да идемъ съ нѣхъ и нѣщо да се не съмнѧсвамъ: и дойдоха заедни съ мене и тѣа шестина братїа, и влѣзохме въ кѫща та на ѿногъова человѣка.

13 И, каза ни каквѣ ви- дѣлъ Іегла (стъ) въ кѫща та си, който застаналъ и мѣ рѣкалъ: прати во Іоппія мѣши, и повѣкай Симона който се нариче Пётръ,

14 Който ще да ти рече дѣми, съ който ще се спасеши тѣи сички твой домъ.

15 И като начнахъ дѣлъ да имѣ говоримъ, нападна дхъ стъши на нѣхъ, каквото и на насъ ѿ крѣ.